

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. juni 2021 blev i sag nr. 95701:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har forsikring ved tab af erhvervsevne. I klage af 24/8 2020 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Som advokat for forsikringstager [klageren] skal jeg herved indbringe PFA Pensions afgørelse af 17. januar 2020, der fremlægges som bilag 1, for Ankenævnet for Forsikring. PFA Pension afslog med afgørelsen at udbetale ydelser for tab af erhvervsevne.

[Klageren], der nu arbejder 12 timer ugentligt i fleksjob, gør under ankenævns sagen gældende, at hendes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettiget omfang, og Ankenævnet for Forsikring skal således tage stilling til, om [klageren] opfylder betingelserne for udbetaling.

Påstand

PFA Pension skal principalt anerkende,

- 1) at [klagerens] erhvervsevne er nedsat til en tredjedel (1/3) pr. 1. juli 2019
- 2) at [klageren] dermed er berettiget til fuld udbetaling for tab af erhvervsevne og præmiefritagelse med virkning fra 1. oktober 2019 og frem

PFA Pension skal subsidiært anerkende,

- 1) at [klagerens] erhvervsevne er nedsat med halvdelen (1/2) pr. 1. juli 2019
- 2) at [klageren] dermed er berettiget til halv udbetaling for tab af erhvervsevne og halv præmiefritagelse med virkning fra 1. oktober 2019 og frem

Betingelser for udbetaling

[Klageren] har pensionsordning med dækning ved tab af erhvervsevne i PFA Pension.

Forsikringen giver ret til fuld præmiefritagelse og fuld invalidepension, hvis [klagerens] erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde nedsættes til en tredjedel eller derunder af den fulde erhvervsevne. Nedsættes erhvervsevnen til halvdelen, men ikke til en tredjedel, giver forsikringen ret til halv præmiefritagelse og halv invalidepension. Der er en karenstid på 3 måneder.

Baggrunden for den nedsatte erhvervsevne

Den 8. maj 2008 var [klageren] som forsædepassager involveret i et trafikuheld på en motorvej, idet bilen, hvori hun befandt sig, blev påkørt af en anden bil. Efter skaden fortsatte hun med at arbejde i sit daværende job som ..., men den 16. september 2008 sygemeldte hun sig. Hun genoptog arbejdet delvist i oktober 2008. Siden blev hun dog opsagt, fordi hun ikke imødekom arbejdsgiverens ønske om at vende tilbage på fuld tid.

Hun havde lønophør den 1. marts 2009.

[Klageren] gennemgik efter sygemeldingen/opsigelsen et kommunalt afklaringsforløb hos hendes daværende bopælskommune, ... Kommune, og ressourceprofil fremlægges som bilag 2. Fra profilen skal følgende fremhæves:

Den 25. februar 2009 udfærdigede egen læge, ..., statusattest til kommunen, hvori det blev anført, at *'[klageren] pådrog sig i maj 2008 et piskesmældstraume i forbindelse med trafikuheld på motorvejen, hvor hun blev påkørt bagfra. Hun havde efterfølgende smerter i nakke og hoved, men valgte alligevel at passe sit arbejde som ... sideløbende med behandling hos fysioterapeut. Først i september, da generne gradvist var tiltaget, valgte hun at sygemelde sig, og startede et mere intensivt behandlingsprogram. Hun forsøgte senere at arrangere deltidssygemelding, men det kunne ikke lade sig gøre at få en aftale herom med arbejdsgiver, og hun blev senere opsagt fra sin stilling.*

Hun går stadig til behandling hos fysioterapeut, og der er bestemt fremskridt. F.eks. er hun nu, i modsætning til da hun blev sygemeldt, i stand til at fokusere på en tekst og koncentrere sig om at læse en bog. Til gengæld har hun stadig daglige smerter i nakken og får meget let hovedpine, og hun kan mærke tydelig tilbagegang, hvis hun springer en enkelt behandling over.

P.t. er hun uarbejdsdygtig i ethvert erhverv, men jeg er helt overbevidst om, at hun kommer tilbage på arbejdsmarkedet igen. Tidsperspektivet er imidlertid svært at udtale sig om, og det vil formentlig være en god ide at starte på nedsat tid når hun er klar til det, for ikke at fremprovokere tilbagefald'

Den 26. maj 2009 udfærdigede neurokirurg ... speciallægeerklæring, der i sin helhed fremlægges som bilag 3, hvori han anførte,

'Konklusion:

...årig tidligere rygrask kvinde. Impliceret i et trafikuheld den 08.05.08, hvor hun pådrager sig distorsion mod halshvirvelsøjlen. Er ikke bevidstløs i forbindelse med ulykken.

Sygemelder sig ikke primært. Får relevant konservativ behandling, som udelukkende har forbigående effekt.

Grundet tiltagende problemer med at passe sit arbejde må hun sygemelde sig den 16.09.08. Siden vendt tilbage til arbejde, men på delvis sygemelding for til sidst at blive opsagt. Er aktuelt på sygedagpenge frem til september 2009.

Går fortsat til behandling, om end den udelukkende har forbigående effekt. Har aktuelt gener som anført. Objektivt finder man for halshvirvelsøjlen vedkommende muskulære forandringer samt let bevægelsesindskrænkning, men ingen mistanke om nerverodspåvirkning.

Skadelidte har nu kroniske følger efter distorsion mod halshvirvelsøjlen. Var tidligere at betragte som værende rygrask, ulykken har utvivlsomt været årsagsgivende til aktuelle gener.

Der er udmærket årsagssammenhæng.

Der er tale om et men samt lettere påvirkning af erhvervsevnen. Tilstanden må betragtes som værende stationær. Har i og for sig været uændret hele forløbet [...]

Den 10. marts 2010 udfærdigede neuropsykolog ... neuropsykologisk undersøgelse, der i sin helhed fremlægges som bilag 4, hvori hun anførte, at 'Det drejer sig om ... årig gift kvinde, der er [kontoruddannet] og har haft et stabilt arbejdsliv frem til at hun i maj 2008 som medpassager blev påkørt bagfra. Klienten udviklede symptomer på whiplash læsion og har stadig hovedpine og smerter i skuldre og nakke. Hun har svært ved at koncentrere sig og nedsat energi og hun skal bruge forskellige hjælpemidler, der aldrig tidligere har været nødvendige for at huske i dagligdagen.

Klienten er begyndt i arbejdsprøvning på [virksomhed] og hun har også tidligere arbejdet som [stilling]. Hun magter 4 timer om dagen.

Den psykologiske undersøgelse viser, at der er tale om gode primære intellektuelle ressourcer og klienten har udnyttet sine ressourcer godt. Hun har altid tidligere haft en god funktion.

Der er overensstemmelse mellem klientens subjektive klager og de objektive fund, idet der findes lettere forstyrrelser i indprentning og retention, mest udtalt i områder som er følsomme for svigt i koncentration og opmærksomhed. Klienten er i stand til at kompensere for vanskelighederne med sin gode begavelse'

Den 5. juli 2010 revurderede ... Kommune arbejdsevnen, idet kommunen anførte, at '[Klageren] blev i brev af den 10.06.2010 tilskrevet om agte ophør af sygedagpengeudbetalingen pr. 30.06.2010 jf. Dagpengelovens § 7 stk. 5.

På baggrund af [klagerens] bemærkninger - særligt skrivelse fra arbejdsgiver af den 25.03.2010 hvoraf det fremgår, at [klageren] dgl. har kunnet arbejde 3,5-4t., er [jobkonsulentvirksomhed] blevet bedt om at se på om der er forhold, der ikke er taget med i betragtning i deres arbejdsevnebeskrivelse.

Dette betyder, at det nu er præciseret i skrivelse fra [jobkonsulentvirksomhed] af den 24.06.2010, modtaget den 29.06.2010, at [klageren] gennemsnitligt har arbejdet mellem 3,2 og 4 timer pr. dag. Endvidere at der ved de enkelte dage indgår mindre pauser, men gennemgående udviser hun en stor vilje til udførsel af sine opgaver. Hendes indlagte pauser beskrives at varierer lidt men gen-

nemsnitligt ligger de på 20 minutter fordelt over dagen. [Jobkonsulentvirksomhed] har på baggrund heraf revurderer timeantallet og konkluderer, at gennemsnittet er lavere end de 20 effektive arbejdstimer, hvis de indlagte pauser som [klageren] havde behov for under arbejdstiden inddrages. Det beskrives, at [klageren] selv angiver timetallet til 16,3 timer og at [jobkonsulentvirksomhed] støtter op om dette timetal.

Jobcenter ... har således ved revurderingen fundet, at der er tale om en varig og betydelig begrænsning af arbejdsevnen, der betyder, at [klageren] uanset muligheden for støtte ikke kan fastholdes eller bringes i ordinær beskæftigelse.

På baggrund heraf vurderes der at være grundlag for en indstilling til Fleksjob jf. LAB § 70. '

[Klageren] blev med virkning fra 1. august 2010 visiteret til fleksjob.

Hun blev efterfølgende den 24. august 2011 ansat i fleksjob hos [virksomhed1] som [stilling] med bl.a. [arbejdsopgaver] – arbejde, der var i overensstemmelse med hendes arbejdsprøvning i kommunalt regi (bilag 2).

Tilbud om ansættelse i fleksjob fremlægges som bilag 5 og ansættelsesaftale fremlægges som bilag

6. Det fremgår heraf, at den ugentlige arbejdstid udgjorde 20 timer, hvoraf 16,3 timer var effektive.

Den aktuelle tvist

Den 12. januar 2017 foretog ... Kommune, hvor [klageren] siden havde bosat sig, opfølgning på fleksjobbet. Af bilag 7 fremgår, at skånebehovene var uændrede, opgaverne de samme som ved ansættelsen, og at [klageren] havde tilstrækkelige hjælpemidler i form af hæve/sænke-bord og en god stol. Det fremgår videre, at [klageren] bestemt ikke havde mulighed for at øge timerne ud over 16-17 timer om ugen, og kommunen vurderede da også, at der ikke var udviklingsmuligheder – og at arbejdsevnen fortsat var varigt og væsentligt nedsat.

I foråret 2019 rettede [klageren] henvendelse til kommunen og oplyste om en helbredsmæssig forværring, idet hun havde vanskeligt ved at honorere de 16,3 timer, hun var ansat til. Henvendelsen fremlægges som bilag 8, og det fremgår videre heraf, at [klageren] spurgte om muligheden for at gå ned i arbejdstid.

Den 16. april 2019 blev der som følge heraf afholdt samtale med ... Kommune, hvorfra referat fremlægges som bilag 9. [klageren] oplyste, at hendes smerter var forværret og hendes træthed var mere udtalt – til trods for, at hun jævnligt fik fysioterapeutiske behandlinger på arbejdspladsen. Det blev derfor aftalt, at [klageren] – sammen med arbejdsgiver – skulle forsøge at nedsætte timetallet.

Efterfølgende oplyste [klageren] til kommunen, jf. bilag 10, at hun havde fået sat arbejdstiden ned til 12 timer i en periode, hvilket fungerede godt for hende.

Den 12. juli 2019 gennemførte ... Kommune en såkaldt fleksjobaftale, jf. bilag 11, hvor man aftalte at udstede en genbevilling på nedsat timetal, idet den nedsatte arbejdstid havde hjulpet på de helbredsmæssige udfordringer. Arbejdsgiver havde samtidig fritaget hende for større og kræven-

de opgaver, der forudsatte stor koncentration, ligesom en kollega i større omfang ville aflaste hende. Som bilag 12 fremlægges genbevilling af fleksjob på 12 timer med virkning fra 1. juli 2019.

Den 22. august 2019 ansøgte [klageren] (på ny) om udbetaling for tab af erhvervsevne fra PFA Pension, jf. bilag 13 Ansøgningen var en følge af den nedsatte arbejdstid.

Den 24. oktober 2019 måtte [klageren] sygemelde sig som følge af den forudgående tids arbejds-pres, der netop resulterede i den nedsatte arbejdstid. Oplysningsskema om sygefravær fremlægges som bilag 14, og det fremgår heraf, at det var følger efter trafikuheldet i 2008, der var årsagen. [Klageren] oplyste i forbindelse med indsendelse af skemaet, at hun forventede at genoptage arbejdet til december. Arbejdsgiver, [virksomhed1], modtog i den forbindelse refusion af sygedagpenge, jf. bilag 15.

Allerede den 8. november 2019 kunne [klageren] dog vende tilbage til arbejdet med den nye arbejdstid, og hun raskmeldte sig således hos ... Kommune, jf. bilag 16, der samtidig standsede refusion af sygedagpenge til hendes arbejdsgiver, jf. bilag 17.

At [klageren] rent faktisk har oplevet en helbredsforværring, støttes først og fremmest af hendes øgede behov for behandling. Som bilag 18 fremlægges behandlingsoversigt i perioden 2013 til medio 2020. Heraf kan der aflæses et stigende behov for behandling fra 2015 og frem.

År	Antal behandlinger
2013	18
2014	27
2015	3
2016	5
2017	8
2018	12
2019	37

Af oversigten fremgår det, at [klageren] havde sin smertemæssige bedste tilstand i årene 2015-2017, men at hun fra 2018 oplevede et gradvist behov for supplerende behandlinger, der toppede i 2019 med 37 behandlinger – en 37 % stigning fra 2014, hvor hun havde næstflest behandlinger og en stigning på 164 % set i forhold til årene 2015-2017 (ud fra et gennemsnit).

Behandlingsoversigten er alt andet lige dokumentation for, at der er sket en helbredsmæssig ændring.

Dette støttes også af udtalelse fra arbejdsgiver af 1. november 2019, der, jf. behandlingsoversigten, også har behandlet [klageren]. Udtalelsen fremlægges som bilag 19, og det fremgår heraf, at [klageren] er svært hæmmet af sine følger efter trafikuheldet, og at hun – på trods af nedsættelsen af arbejdstiden – fortsat oplever gener, der har indflydelse på hendes arbejde, idet smerterne i hendes nakke bl.a. påvirker koncentrationen, hukommelsen og overblikket. Det fremgår også af udtalelsen, at de mange behandlinger er en forudsætning for, at hun kan passe arbejdet.

Den 17. januar 2020 gav PFA Pension afslag på udbetaling af tab af erhvervsevne, idet [klagerens] erhvervsevne – efter deres opfattelse – ikke var nedsat i dækningsberettiget omfang (bilag 1).

Argumentation

[Klageren] gør for Ankenævnet gældende, at hendes arbejdsevne er nedsat i dækningsberettiget omfang – principalt til 1/3 subsidiært til 1/2 af en fuld erhvervsevne.

[Klagerens] erhvervsevne har været nedsat siden den 16. september 2008, hvor hun første gang sygemeldte sig efter trafikuheldet den 8. maj 2008. Imidlertid har Ankenævnet for Forsikring tidligere i kendelse af 10. april 2012 – under sagsnr. 80.463 – vurderet, at erhvervsevnen ikke beviseligt var nedsat i dækningsberettiget omfang. Kendelsen fremlægges som bilag 20.

Siden kendelsen er [klagerens] erhvervsevne dog blevet yderligere nedsat som følge af den helbredsmæssige forværring. [Klagerens] smertetilstand er således taget til, hvilket har medført, at de kognitive funktioner er blevet yderligere belastet.

PFA Pension har oplyst, at de ikke anerkender forværringen (bilag 1). PFA Pension anfører således, at *'Vi har lagt vægt på, at vi tidligere har behandlet din ansøgning om udbetaling af invalidepension,*

af flere omgang i årene 2009, 2010 og 2018. Her vurderede vi, at du ikke var berettiget til udbetaling, da vi ikke vurderede din erhvervsevne var nedsat i dækningsberettiget grad.

Vi foretager derfor en vurdering af om din erhvervsevne er blevet forværret siden vores sidste vurdering den 29. januar 2018.'

Af din anmeldelses fremgår det, at du i din fleksjobansættelse har reduceret din arbejdstid fra 16,3 timer om ugen til 12 timer om ugen fra den 1. juli 2019. Du får ugentlig behandling ved en fysioterapeut via din arbejdsplads. Dette er for, at du kan holde dine smerter nede til et relativt niveau. Ifølge lægejournalen har du kroniske smerter i nakke, baghoved, skulderåg og har koncentrationsbesvær, men der er ikke tilstået komplikationer. I de kommunale akter er det angivet, at du kan mærke, at du i de senere år har fået det værre med større træthed og smerter. I status fra din fysioterapeut den 2. april 2019 føler du en klar lindring af dine gener, selvom de aldrig er helt væk. [...]

Din sag var i ankenævnet i 2012, hvor PFA fik medhold i vores vurdering af, at din erhvervsevne ikke var nedsat i dækningsberettiget grad. Vi vurderer, at ifølge de fremsendte og indhentede oplysninger, er der siden 2012 ikke noget nyt i dine helbredsmæssige forhold, der har påvirket dit funktionsniveau i en negativ retning. Det at du fortsat får fysioterapi behandlinger og oplever, at du ikke kan fungere uden dem, kan ikke sidestilles med en forværring. Ligeledes kan det heller ikke tilsidestilles med en forværring, at du oplever, at det fungerer bedre for dig med 12 timer om ugen fremfor 16,3 timer om ugen.'

I forhold til afgørelsen skal jeg bemærke følgende:

PFA Pension lægger først og fremmest vægt på, at der ikke er tilstået komplikationer. Det er for så vidt korrekt, men deciderede komplikationer er ikke en forudsætning for en helbredsmæssig forværring. Således kan det lægges til grund, at [klageren] har kroniske smerter (bilag 3), og det er velkendt at en smertetilstand kan udvikle sig/forværres ved eksponering for f.eks. overbelastning, larm, stress m.v., jf. bilag 21.

[Klageren] har i en lang periode arbejdet 'over evne' med 16,3 effektive timer om ugen, hvilket dels har resulteret i, at hendes smertetilstand er blevet forværret (bilag 18), dels har betydet, at hun – selv efter arbejdstidsnedsættelsen – måtte sygemelde sig i ca. 14 dage (bilag 14).

Det har således ingen betydning for vurderingen af, om der er sket en helbredsmæssig forværring, at der ikke er tilkommet nye gener, sygdom eller andre komplikationer.

PFA Pension lægger dernæst vægt på journalnotat fra 2. april 2019 (rettelig 29. maj 2019) fra fysioterapeut ..., der fremlægges som bilag 22. Det fremgår heraf, at [klageren] har oplevet en klar lindring, men udtalelsen må ses i sammenhæng med antallet af behandlinger dét år. Således havde [klageren] pr. 29. maj 2019 modtaget 11 (af 37) behandlinger - set i forhold til de 3 behandlinger for året 2015, 5 behandlinger for året 2016, 8 behandlinger for året 2017 og 12 behandlinger for året 2018.

Det var således helt afgørende for evnen til at arbejde, at [klageren] oplevede en lindring. Det bemærkes også, at lindringen jo netop kom efter, at arbejdstiden forsøgsmæssigt blev nedsat til 12 timer ugentligt, idet forsøget blev iværksat i april/maj 2019 (bilag 8-9).

Denne oplysning kan med andre ord ikke anvendes til at afvise en helbredsmæssig forværring. Jeg bemærker for god ordens skyld, at der desværre ikke er journalført yderligere notater i journalen (bilag 22), idet behandlingerne er givet gennem arbejdspladsen – og idet journalføring på medarbejdere ikke har haft højeste prioritet.

PFA Pension lægger slutteligt vægt på, at Ankenævnet for Forsikring tidligere – i 2012 – har taget stilling til om [klagerens] erhvervsevne var nedsat i dækningsberettiget omfang. Siden Ankenævnets kendelse er der de facto sket en ændring af de faktiske forhold, idet [klageren] har fået nedsat sin arbejdstid fra 20 timer, hvoraf 16,3 timer var effektive, til 12 timer ugentligt. Ankenævnet kan derfor behandle sagen igen og komme til et andet resultat.

[Klageren] arbejder 12 timer effektivt om ugen, og hendes erhvervsevne er derfor nedsat til mindre end 1/3 af en fuld tid (12,3 timer). Derfor gør [klageren] gældende, at hun er berettiget til fuld udbetaling for tab af erhvervsevne og fuld præmiefritagelse.

Såfremt Ankenævnet for Forsikring ikke finder, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3, gør [klageren] subsidært gældende, at erhvervsevnen som minimum er nedsat til 1/2 af fuld tid (18,5 timer). [Klageren] arbejdede de facto 16,3 effektive timer før 1. juli 2019, hvilket imidlertid viste sig at være for meget. Såfremt det lægges til grund, at [klageren] kan arbejde mere end 12 timer, må det samtidig lægges til grund, at hun arbejder mindre end 16,3 timer.

Både for så vidt angår den principale og subsidære påstand, gøres det gældende, at [klagerens] indtjeningssevne også er nedsat til 1/3 henholdsvis 1/2 af hvad fuldt erhvervsdygtige personer er i stand til at tjene.

For begge påstande gælder også, at [klagerens] erhvervsevne – for nærværende ansøgning – var nedsat pr. 1. juli 2019, hvor arbejdstiden på 12 timer blev bevilliget. Da der ifølge forsikringsbetingelserne gælder en karenperiode på 3 måneder, må skal udbetaling ske pr. 1. oktober 2019 og frem.

[Klageren] skal derfor have medhold i sin påstand."

Selskabet har den 7/10 2020 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Hvilken forsikring er der tale om

Klagen angår klagers pensionsordning i selskabet.

Den police, der er gældende for klagers krav om udbetalinger pr. 1. juli 2019, vedlægges som bilag A.

De for pensionsordningen gældende forsikringsbetingelser af 1. januar 2008 vedlægges som bilag B.

Pensionsordningen omfatter blandt andet en dækning for erhvervsevnetab, jf. forsikringsbetingelsernes afsnit C.

Hvad handler sagen om

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt klager er berettiget til invalidepension og præmiefritagelse fra den 1. juli 2019.

Det fremgår af bilag A, afsnit C, § 1, stk. 1 og 2, at pensionsordningen giver ret til fuld invalidepension og præmiefritagelse, hvis den generelle erhvervsevne nedsættes til en tredjedel af fuld erhvervsevne, og at der er ret til halv invalidepension og præmiefritagelse, såfremt erhvervsevnen nedsættes til mellem halvdelen og en tredjedel.

...

Klager ansøgte første gang om udbetalinger i 2010, hvor selskabet meddelte afslag, jf. bilag C. Afvisningen blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring, der ved kendelse af den 10. april 2012 afviste klagen, fordi det ikke var bevist, at klagers erhvervsevne været nedsat i dækningsberettigende omfang ud over karenperioden, jf. bilag 20.

I 2017 ansøgte klager atter om udbetaling, og det fremgik af ansøgningen, at klager arbejdede i 16,3 timer om ugen, jf. bilag D. Selskabet meddelte afslag, jf. bilag E, hvorefter klager fik sin arbejdstid nedsat og igen ansøgte om udbetaling, jf. bilag 13.

Sagsfremstilling

Klager har taget [kontoruddannelse] og har enkeltfag i ..., ..., og hun har arbejdet som [kontorarbejde]. Senest arbejdede hun som [kontorstilling], da hun den 8. maj 2008 var udsat for et trafikuheld.

Efter ulykken fortsatte klager med at arbejde og forsøgte senere at indgå aftale med sin arbejdsgiver om en deltidsansættelse. Det er uklart, hvor mange timer om ugen, klager arbejdede i jobbet som ..., og hvor mange timer hun forsøgte at få en deltidsansættelse på, og klager anmodes om at redegøre nærmere for dette. Der blev imidlertid ikke etableret en deltidsansættelse, og senere blev klager afskediget af andre årsager, jf. bilag F.

Efter opsigelsen var klager i et kommunalt afklaringsforløb, og i den forbindelse var hun gennem en privat arbejdsprøvningsfirma i en arbejdsprøvning med [kontor] opgaver hos [en virksomhed] fra 21.09.2009 - 31.03.2010. Det var klager selv, der fandt afprøvningsstedet.

Under denne afprøvning nåede klager op på 20 effektive timer om ugen. Det fremgår adskillige steder i akterne, at dette var det opnåede effektive timetal, jf. fx bilag 2, s. 3, 4, 11, 12 og 13. Klagers arbejdsprøvningssted var interesseret i at ansætte klager med dette timetal indenfor ram-

merne af fleksjob, jf. bilag 2, s. 5 samt kommunens arbejdsbeskrivelse, jf. bilag G, 2. afsnit fra neden. På baggrund af, at klager var ressourcestærk og formåede at arbejde 20 effektive timer om ugen, gav kommunen imidlertid klager afslag på fleksjob, jf. bilag 2, s. 13, og henviste hende til at søge deltidsansættelse på 20 timer.

Klager klagede over denne afgørelse og i den forbindelse blev arbejdsprøvningsfirmaet og [virksomhed] kontaktet. Nu blev der pludseligt set på, at klager holdt 20 minutters pause om dagen, og på baggrund af dette blev det effektive timetal nedsat til 16,4 timer, jf. bilag 2, s. 5. På dette grundlag blev klager bevilget fleksjob hos det samme [virksomhed], hvor hun var blevet arbejdsprøvet. Klager blev bevilget fleksjob i 20 timer om ugen efter den 'gamle' ordning og med et tilskud til arbejdsgiveren på 2/3, jf. bilag 6.

Klager har herefter arbejdet på dette timetal med opfølgninger fra kommunen, herunder i 2017, jf. bilag 7. Det fremgår af bilaget, at klager trivedes i fleksjobbet.

Det fremgår af bilag 6, at klagers løn i fleksjobbet i 2010 udgjorde 23.000 kr. + pension.

I 2018 meddelte selskabet klager afslag på udbetalinger, jf. bilag E, og efterfølgende kontaktede klager kommunen og oplyste, at hendes helbred var blevet forværret med forøgede smerter og træthed, og at hun derfor gerne ville sætte sin arbejdstid ned, jf. bilag 9. Kommunen svarede, at da hun var på fleksjob efter gammel ordning med et tilskud på 2/3, betalte hendes arbejdsgiver reelt kun for 12½ timer om ugen, så hun kunne kontakte arbejdsgiver og få sat arbejdstiden ned i en prøveperiode.

Efterfølgende gav klager kommunen besked om, at 12 timer om ugen fungerede bedre for hende, jf. bilag 10, og på den baggrund udarbejdede kommunen et 'gentilbud om ansættelse i fleksjob' med et ugentligt timetal på 12 timer fra den 1. juli 2019, jf. bilag 12. Det fremgår af bilag 10, at nedsættelsen var sket efter aftale med arbejdsgiver og klager. Der skete ingen ændringer i lønnen i forbindelse med nedsættelsen af timetal, idet klager har fleksjob efter den gamle ordning.

Lægeligt

Det fremgår af epikrise fra reumatolog fra 22.08.2008, at der er tale om følger efter et lettere whiplashtraume, jf. bilag H.

Det fremgår af epikrise fra reumatolog af 12.11.2008, at der er foretaget en objektiv undersøgelse, der har vist normale forhold inkl. tå- og hæl-gang, bortset fra reduceret bevægelighed i halsen og udtalt ømhed i nakke-skulderåb, jf. bilag 20, s. 3 og bilag I.

Det fremgår af epikrise fra reumatolog af 21.05.09, at klager er i bedring, men at hun ikke kan gennemføre en fuld dag med rengøringsarbejde eller havearbejde, jf. bilag 20, s. 4 og bilag J.

Det fremgår af en neurokirurgisk speciallægeerklæring fra 26.05.09, at klager har følger efter trafikulykken, men at der er tale om lettere påvirkning af erhvervsevnen, jf. bilag 3.

Der fremgår af en neuropsykologisk erklæring den 16. maj 2010, jf. bilag 4, at der er fundet lettere forstyrrelser i indprentning og retention ved de neurologiske tests, men at klager er i stand til at kompensere for vanskelighederne med sin gode begavelse. Hun har vanskeligheder ved at lære efter

ulykken, og hun skal passe på med ikke at blive overbelastet, men hun har 'stadig meget arbejds-evne intakt og det er hensigtsmæssigt at hun bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet. '

Klager bliver jævnligt behandlet af ... , der er fysioterapeut, og i 2017 afgav [fysioterapeutet] en udtalelse om, at behandlingerne holder klagers smerter på et relativt tåleligt niveau, jf. bilag K.

Det fremgår ligeledes af et journalnotat af 29. maj 2019 fra [fysioterapeuten], at han har behandlet klager efter henvisning fra hendes læge, og at klager føler klar lindring i sine gener, jf. bilag 22.

Det fremgår ligeledes af et notat fra fysioterapeut, at behandlingen giver en klar lindring, og af beskeder fra hhv. 3. juli 2019 og 11. september 2019 fra klagers læge, at klager har god effekt af fysioterapien, og tilstanden er stationær jf. bilag L.

Begrundelsen for selskabets afgørelse

Nævnet har i kendelse af 10. april 2012 afgjort, at klager ikke har ret til invalidepension og præmiefritagelse, fordi hendes generelle erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende omfang.

Den afsagte kendelse er solidt begrundet i forløbet omkring arbejdsprøvning og fleksjob, hvor klager formåede at arbejde 20 effektive timer om ugen med [kontor] opgaver, og arbejdsgiveren var villig til at ansætte hende i dette timetal, jf. bilag F.

Der kan ikke lægges vægt på nedsættelsen af 'effektive timer' til 16,3, der først skete, efter kommunen havde afvist at bevilge klager fleksjob under henvisning til hendes gode arbejdsmæssige ressourcer. I øvrigt er der ingen mennesker, der er fuldt effektive i deres arbejdstid, så der kan ikke lægges vægt på 'effektivt timetal', når arbejdstiden sammenlignes med en almindelig fuldtidsansat.

Desuden er klager kun blevet arbejdsprøvet indenfor den stilling, som hun fik fleksjob i, og hun er ikke arbejdsprøvet indenfor det brede arbejdsmarked. Det er således ikke afdækket, om klager vil kunne arbejde endnu flere timer om ugen i arbejdsfunktioner, hvor der i højere grad tages hensyn til hendes skånehensyn, og dette kommer klager til skade.

Der er ikke sket ændringer efterfølgende. Der er navnlig ikke holdepunkter for, at der er sket en forværring af klagers helbredstilstand.

Der er ingen holdepunkter i de lægelige akter for, at der er sket en forværring. Det fremgår tværtimod af akterne, at klagers tilstand er stationær, jf. bilag L.

Klager henviser til, at hun får flere fysioterapeutbehandlinger i dag, men dette er ikke dokumentation for, at helbredstanden er forværret efter ankenævnets kendelse, idet det fremgår af akterne, at fysioterapeutbehandlingerne foretages af ... , og at de lindrer tilstanden, jf. bilag 22.

Klager henviser til, at hun er gået ned i timetal til 12 timer om ugen, men dette er ikke dokumentation for, at hun kun kan arbejde i en tredjedel tid, da nedsættelsen i arbejdstid ikke er lægeligt begrundet, men derimod begrundet i klagers egne ønsker og aftale med sin arbejdsgiver. Det fremgår af akterne, at kommunen ikke blandede sig i nedsættelsen af arbejdstiden, fordi klager er tilkendt fleksjob efter den gamle fleksjobordning, hvor arbejdsgiver får et offentligt tilskud på 2/3

af lønnen derfor reelt kun betaler for 12½ timer pr. uge. Der blev ikke foretaget en reel kommunal afprøvning i forbindelse med nedsættelsen af timetal.

Endeligt henviser klager til bilag 21, men dette bilag viser blot, at smertetilstande svinger, og viser ikke noget om, at der konkret er sket en forværring af klagers helbredstilstand. Det er tværtimod ikke sædvanligt, at følger efter en whiplashskade forværres væsentligt så lang tid efter ulykken.

Der er derfor ikke dokumentation for, at klagers generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende omfang.

Dertil kommer, at klager modtager fuld løn i sit fleksjob, og hun derfor heller ikke opfylder de økonomiske betingelser for udbetaling og præmiefritagelse i fleksjob, jf. forsikringsbetingelserne afsnit C, § 1, stk. 6, jf. bilag B.

Selskabet anmoder derfor om, at klagen afvises."

Klagerens advokat har den 22/12 2020 bl.a. anført:

"Som advokat for klager, [klageren], har jeg modtaget svarskrift af 7. oktober 2020, hvilket giver anledning til følgende bemærkninger.

[Klageren] fastholder i det hele det anførte om arbejdstiden/-evnen. Det er korrekt, at ... Kommune i første omgang – og under arbejdsafklaringen – var af den opfattelse, at [klageren] kunne arbejde 20 timer om ugen. Imidlertid havde kommunen ikke taget højde for, at der ikke var tale om effektiv arbejdstid, og kommunen ændrede da også opfattelsen heraf efter udtalelse fra arbejdsgiver (bilag 2) og visiterende [klageren] til fleksjob.

Det er helt sædvanligt, at kommunen under en arbejdsafklaring skelner mellem arbejds-/fremmødetid og effektiv arbejdstid, idet den effektive arbejdstid har betydning, dels for retten til fleksjob, dels for aflønningen.

Efter beskæftigelsesindsatsloven § 116, stk. 1 kan personer med en varig og væsentligt begrænset arbejdssevne tilbydes fleksjob. Med varighedskriteriet menes, at borgeren ikke må kunne opnå en helbredsmæssig bedring ved behandling. Med væsentlighedskravet menes, at borgeren maksimalt må kunne arbejde ca. 18 timer om ugen.

Efter samme lovs § 122, stk. 1 betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjobbet. Efter stk. 2 skal kommunen i forbindelse med etablering af fleksjobbet i en virksomhed hurtigst muligt fremkomme med en vurdering af arbejdssevnen, herunder hvor mange timer borgeren kan arbejde i fleksjobbet og arbejdsintensiteten. Af noterne til Karnov-bestemmelsen, der fremlægges som bilag 23, fremgår det yderligere, at arbejdsintensiteten kan være nedsat som følge af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, og at formålet med vurderingen af den effektive arbejdsindsats er at give arbejdsgiveren og borgeren et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdssevne.

Det er således en helt essentiel kommunal opgave, som kommunen også for [klageren] endte med at foretage, og det var kommunens vurdering i 2010, at [klagerens] effektive arbejdstid ud-

gjorde 16,3 timer. Det var med andre ord en fejl, at kommunen ikke tidligere havde taget højde herfor.

Det må alt andet lige (også) være den effektive arbejdstid, der er relevant ved vurderingen af, hvorvidt [klagerens] erhvervsevne er nedsat i henhold til forsikringen. Således er det ikke relevant, hvor mange timer [klageren] kan være på arbejdspladsen, men hvor mange timer, hun er i stand til at arbejde.

Der er ikke noget grundlag for at tilsidesætte ... Kommunes vurdering af den effektive arbejdstid.

Dertil kommer – og af relevans for denne klage – at erhvervsevnen nu notorisk er yderligere nedsat. I den forbindelse henvises der til det i klagen anførte.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at PFA henviser til, at der var tale om mindre skade, idet PFA henviser til 'gamle' lægelige akter, der beskriver [klagerens] helbredsmæssige tilstand i 2008-2009.

[Klageren] blev på baggrund af skaden pådraget alvorlig personskade, der resulterede i dels en méngrad, dels et erhvervsevnetab set i forhold til fuld arbejdstid. Hendes helbredsmæssige tilstand er siden skaden forværret som følge af hendes (øgede) smertetilstand (bilag 18).

PFA har i denne forbindelse ikke gjort yderligere for at belyse den nuværende helbredstilstand – f.eks. ved indhentelse af speciallægeerklæring – hvilket må komme PFA til skade.

I forhold til aktuelle indtjening lægger PFA til grund, at [klageren] tjente 23.000 kr. plus pension ved tilkendelse af fleksjob.

I den forbindelse bemærkes, at [klageren] har taget [kontoruddannelse] og har enkeltfag i ... og ... , og hun har haft en fast tilknytning til arbejdsmarkedet siden slutningen af 1970'erne, hvor hun i alle årene har haft [kontorarbejde] i forskellige private virksomheder. Som bilag 24 fremlægges uddrag af ressourceprofil indeholdende [klagerens] CV, hvor det bl.a. fremgår, at hun i flere ansættelser har været

Som bilag 25 fremlægges uddrag fra Statistikbanken fra Danmarks Statistik indeholdende gennemsnitsløn inden for områderne ... – med andre ord inden for [klagerens] uddannelsesområder og tidligere beskæftigelse. Gennemsnitslønnen er opgjort mellem 37.328,00-55.403,04 kr. for en person inden for de pågældende områder, og inden for [klagerens] aldersgruppe og landsdel.

På baggrund heraf er det min opfattelse, at [klageren] – sammenholdt med lønnen i fleksjobbet – opfylder de økonomiske betingelser for udbetaling og præmiefritagelse.

Klagen fastholdes dermed."

Selskabet har den 29/1 2021 bl.a. anført:

"Klagers indlæg af den 22. december 2020 giver selskabet anledning til følgende bemærkninger:

Klager anfører, at der ved en væsentlig arbejdssevnenedsættelse, jf. beskæftigelsesindsatslovens § 116, forstås at borgeren maksimalt må kunne arbejde i 18 timer om ugen. Dette bestrides, og klager har ikke dokumenteret sin påstand.

I øvrigt foretages vurderingen af den offentligretlige arbejdssevne efter helt andre kriterier end vurderingen af den generelle erhvervsevne under en erhvervsevnetabsdækning, og der er derfor fast retspraksis for, at tilkendelse af fleksjob ikke skaber en formodning for, at der er ret til erhvervsevnetabsydelse, jf. U2007.846H.

Klager anfører desuden, at kommunen efter beskæftigelsesindsatslovens § 122, stk. 2, skal vurdere, hvor mange timer borgeren kan arbejde i fleksjobbet og arbejdsintensiteten. Klager henviser imidlertid til en ny bestemmelse, der er uden betydning for klager, der er tilkendt fleksjobtilskud efter den gamle fleksjobordning. Dengang var præcise oplysninger om timer og arbejdsintensitet uden betydning. Kommunerne skulle alene skønne, om arbejdsgiveren skulle have et tilskud på 2/3 eller halvdelen. Størrelsen af tilskuddet blev fastsat i det konkrete fleksjob og var ikke udtryk for borgerens arbejdssevne, endsize borgerens generelle erhvervsevne.

Der var derfor intet krav om, at kommunen skulle vurdere det effektive timetal. Desuden blev klagers 'effektive' timetal først nedsat til 16,4 t/uge, efter kommunen havde givet hende afslag på fleksjob, og dette på et yderst tvivlsomt grundlag, idet klager ifølge de kommunale akter forinden havde kunnet arbejde i et effektivt timetal på 20 t/uge.

Hvad angår den senere nedsættelse af timetallet til kun 12 timer, er der heller ikke dokumenteret nogen helbredsmæssig begrundelse herfor, og det er klagers – og ikke selskabets – bevisbyrde, at nedsættelsen skyldes en helbredsmæssig forringelse.

Det er også klagers bevisbyrde, at hun opfylder de økonomiske betingelser for dækning under fleksjob efter forsikringsbetingelsernes afsnit C, § 1, stk. 6. Hun skal derfor bevise, at hendes indtjening i fleksjobbet er nedsat til en tredjedel hhv. halvdelen af, 'hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.' ('sammenligningsindtægten')

Dette er ikke bevist af klager. Pr. 1. juli 2019 udgjorde hendes løn i fleksjobbet kr. 34.140 + pensionsbidrag på kr. 2.720 = kr. 36.820, jf. bilag M. Hun skal derfor bevise, at en sædvanlig indtægt for personer med lignende uddannelse og alder er på kr. 73.640 eller mere.

Dette er ikke bevist ved fremlæggelsen af bilag 25. Som bilag N – P vedlægges flere lønstatistikker, der heller ikke viser en sammenligningsindtægt, der berettiger klager til udbetalinger under ansættelsen i fleksjob."

Til dette har klagerens advokat den 16/2 2021 bl.a. anført:

"[Klageren] fastholder i det hele det tidligere anførte.

Det er korrekt, at beskæftigelsesindsatsloven § 122 ikke fandt anvendt på den gamle fleksjobordning, dvs. før 2013 gældende regler, men princippet om, at kommunen skal inddrage den effektive arbejdstid i fleksjobtilkendelsen, er ikke nyt.

I det fremsatte lovforslag L 53 af 1. november 2012 (fleksjobreformen i 2013), der fremlægges som bilag 26, fremgår det af bemærkningerne til § 70 a, at Ankestyrelsens praksis i forhold til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentligt nedsat fortsat skal finde anvendelse ved de nye fleksjobregler.

I Ankestyrelsens principafgørelse N-11-06 fra 29. september 2006, der fremlægges som bilag 27, har Ankestyrelsen taget stilling til hvilken betydning et udregnet antal beskæftigelsestimer kan tillægges ved vurderingen af arbejdsevnen.

I sagen havde en kommune givet afslag på fleksjob med den begrundelse, at ansøgeren ikke havde en væsentlig begrænsning i arbejdsevnen i ethvert erhverv. Kommunen fandt, at ansøgeren havde en arbejdsevne på 70 %, der var beregnet på det antal timer, ansøgeren var i arbejde.

Afgørelsen blev påklaget til Det Sociale Nævn, der fandt, at ansøgeren havde ret til fleksjob. Begrundelsen var, at hans arbejdsevne fandtes at være varigt nedsat, og der ikke var revalideringsmuligheder.

Sagen blev behandlet af Ankestyrelsen på et principielt møde med henblik på afklaring af, hvilken betydning et udregnet antal beskæftigelsestimer kan tillægges ved vurderingen af arbejdsevnen, jf. dagældende §§ 69 og 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ankestyrelsen fandt, at tilbud om fleksjob forudsatte, at begrænsningen af arbejdsevnen var varig og væsentlig. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet. Der henvistes herved til, at den nedsatte arbejdsevne kunne vise sig både ved, at den pågældende ikke kunne arbejde fuldt effektivt på fuld tid og ved, at den pågældende kunne arbejde fuldt effektivt, men da kun på nedsat tid.

Ankestyrelsen fandt ud fra en samlet vurdering ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse om kommunens pligt til at tilbyde fleksjob.

Der er ikke noget grundlag for at tilsidesætte ... Kommunes vurdering i denne sag af den effektive arbejdstid/beskæftigelsesniveauet.

For så vidt angår nedsættelsen af timetallet til kun 12 timer, foreligger der notorisk en helbredsmæssig begrundelse herfor qua den helbredsmæssige forværring (bilag 8-9), sygemeldingen (bilag 14) og det øgede behandlingsbehov (bilag 18-19)."

Hertil har selskabet den 18/2 2021 bl.a. anført:

"Det fastholdes, at der efter det lovgrundlag, som klager er tilkendt fleksjob på, ikke er krav om at beregne et effektivt timetal. Dette fremgår heller ikke af de lovforarbejder og den afgørelse, som klager henviser til. Der blev heller ikke i den pågældende afgørelse beregnet et effektivt timetal, men kommunens afgørelse blev tilsidesat under hensyn til en samlet vurdering, herunder de lægelige oplysninger. Kravet om at beregne et effektivt timetal kom først ind i den nugældende lovgivning.

I klagers tilfælde blev der heller ikke beregnet et effektivt timetal, da kommunen traf afgørelse om at afvise at give sagsøger fleksjob. Det var der heller ingen anledning til, eftersom det fremgik adskillige steder i akterne, at det effektive timetal var 20 timer om ugen, jf. fx bilag 2, s. 3, 4, 11, 12 og 13, og klagers arbejdsgiver var villig til at ansætte klager i dette timetal, jf. bilag F. Det var først, efter kommunen havde afvist at give sagsøger fleksjob under henvisning til antallet af arbejdstimer, at det effektive timetal blev nedsat til 16,4 timer, og det fastholdes, at dette skete på tvivlsomt grundlag og derfor ikke kan tillægges betydning.

Hvad angår nedsættelsen af timetallet til 12 timer om ugen, skete dette uden afprøvning endsige godkendelse af kommunen, jf. bilag 9 og 10, og der er som tidligere anført ingen holdepunkter for, at nedsættelsen skyldes en 'notorisk' forværring af klagers helbredstilstand.

Før tilkendelsen af fleksjob arbejdede klager også som ..., men klager har ikke efterkommet selskabets anmodning om at redegøre nærmere for, hvor mange timer, hun arbejdede om ugen i jobbet og hvor mange timer, hun forsøgte at få en deltidsansættelse på, og klager anmodes derfor atter om at redegøre nærmere herfor. I modsat fald må det komme klager til skade."

Heroverfor har klagerens advokat den 29/3 2021 bl.a. anført:

"Som advokat for klager, [klageren], har jeg modtaget indlæg af 25. februar 2021 fra PFAs advokat, hvilket giver anledning til følgende bemærkninger, idet det bemærkes, at [klageren] i det hele fastholder det tidligere anførte.

I forhold til PFAs opfordring henvises til bilag 2 – ressourceprofilen fra kommunen – hvoraf arbejdstiden hos [virksomhed] nærmere fremgår. Til orientering arbejdede [klageren] 32 timer ugentligt i dén ansættelse.

Det kan imidlertid oplyses, at [klageren] på intet tidspunkt har bedt om at arbejde på deltid hos [virksomhed]. Efter ulykken, og den deraf følgende sygemelding, forsøgte hun at genoptage arbejdet som delvist syg/raskmeldt med 12-14 timer ugentligt, men det ville arbejdsgiver ikke acceptere. Derfor modtog hun en opsigelse pga. 'omstrukturering'."

Af klagerens kommunale akter fremgår bl.a.:

"16. april 2019

...

Ringet som aftalt til [klageren] dd.

Hun oplyser, at da hun er ansat hos fysioterapeut, får hun behandling der for sine smerter. Hun kan mærke, at de seneste år, har hun fået det værre med større træthed og smerter, selvom hun får behandlinger jævnligt på arbejdspladsen. Hun arbejder nu 16 timer om ugen, men det er lige i overkanten. Hun vil høre hvilke muligheder hun har, for at blive fastholdt på sin arbejdsplads. Jeg oplyser, at da hun er på gammel ordning og hendes A-giver får 2/3 del tilskudt, betaler han reelt kun for 12½ time om ugen.

Vi aftaler derfor:

- at [klageren] selv taler med A-giveren om, en prøveperiode på et par måneder med færre timer.
- at [klageren] og A-giver melder retur til os i slutningen af juni."

Af udtalelse af 1/11 2019 fra klagerens arbejdsgiver fremgår bl.a.:

"[Klageren] er svært hæmmet af sine følger efter whiplashskaden. Hun har fået nedsat sin arbejdstid fra 16 til 12 timer men har fortsat gener der forstyrrer hendes arbejde hvor smerterne i nakken blandt andet påvirker hendes koncentration, hukommelse og overblik på klinikken.

[Klageren] er fortsat nødsaget til at hvile en del for at nakkesmerterne ikke bliver til stærke hovedpiner, ligesom hun modtager ugentlig behandling for at kunne passe sit arbejde."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"C Betingelser for invalideydelse og præmiefritagelse

§ 1. Definition af invaliditet/erhvervsevnetab

Ret til fuld invalidepension og/eller fuld præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til en tredjedel eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2. Er erhvervsevnen på grund af sygdom eller ulykkestilfælde nedsat til halvdelen, er forsikrede berettiget til halv invalidepension og/eller halv præmiefritagelse.

...

Stk. 5. En ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede - efter PFA Pensions skøn - ikke længere er i stand til at tjene mere end en tredjedel respektive halvdelen af, hvad

der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Stk. 6. Forsikrede har ikke ret til fuld eller halv invalidepension og/eller præmiefritagelse under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, medmindre den generelle erhvervsevne er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af den fulde erhvervsevne, og forsikredes indtjening (summen af arbejdsindtægt og eventuelle sociale og andre offentlige ydelser og tilskud) er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1950'erne, er uddannet indenfor kontorarbejde. Hun var i 2008 involveret i en trafikulykke, hvor hun fik en piskesmældslæsion. Hun genoptog arbejdet på deltid i efteråret 2008, men blev opsagt med lønophør pr. 1/3 2009. Selskabet afslog i 2010 at yde dækning for tab af erhvervsevne. Sagen blev indbragt for nævnet, som ved kendelse 80463 af 10/4 2012 fandt, at klageren ikke havde godtgjort, at hendes erhvervsevne var nedsat i dækningsberettigende grad. Hun var i perioden fra den 21/9 2009 til den 31/3 2010 i et jobafklaringsforløb,

Ankenævnet for Forsikring

17.

95701

hvor hun var i stand til at arbejde 20 timer om ugen. Hun fik på baggrund af dette timetal afslag på fleksjob. Hun klagede over afgørelse og gjorde opmærksom på, at hendes effektive arbejdstid var 16,3 timer, hvorefter hun pr. pr. 1/8 2011 tilkendt fleksjob. Hun blev den 24/8 2011 ansat i et fleksjob med en ugentlig arbejdstid på 20 timer i samme virksomhed, hvor hun havde været i arbejdsprøvning.

Klageren ansøgte igen om ydelser fra selskabet den 15/10 2017. I ansøgningen oplyste hun, at hun arbejdede 16,3 timer om ugen i samme fleksjob. Selskabet afslog at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke havde bevist et erhvervsevnetab på mindst 50 %. Klageren kontaktede kommunen i april 2019, da hun havde oplevet en forværring af smerter og træthed, hvorfor hun følte, at 16 timer om ugen var for meget for hende. Da klageren var omfattet af den gamle fleksjobordning, betalte hendes arbejdsgiver kun 1/3 af hendes løn svarende til 12,5 time om ugen. Klageren fik herefter ændret sit fleksjob til en ugentlig arbejdstid på 12 timer, hvorefter klageren den 22/8 2019 igen ansøgte selskabet om ydelser.

Selskabet har afvist at yde dækning, idet klageren ikke har dokumenteret, at hun har et dækningsberettigende erhvervsevnetab. Selskabet har anført, at der ikke er dokumenteret en helbredsmæssige forværring siden nævnets afgørelse i 2012. Selskabet har videre henvist til, at ændringen af arbejdstiden til 12 time alene skyldes, at klageren er omfattet af den gamle fleksjobordning, hvorfor der ikke blevet foretaget en fornyet vurdering af klagerens arbejdsevne. Selskabet har herudover bl.a. anført, "Dertil kommer, at klager modtager fuld løn i sit fleksjob, og hun derfor heller ikke opfylder de økonomiske betingelser for udbetaling og præmiefritagelse i fleksjob, jf. forsikringsbetingelserne afsnit C, § 1, stk. 6, jf. bilag B".

Klageren har anført, at hendes erhvervsevne er nedsat til mindre end 1/3, at hendes effektive arbejdstid i fleksjobbet var 16,3 timer om ugen, at hun i en længere periode arbejdede over evne, at dette timetal nu er for meget for, og at det ændrede timetal på 12 timer er retvisende for hendes faktiske erhvervsevne.

Ankenævnet for Forsikring

18.

95701

Af notat af 16/4 2019 i klagerens kommunale journal fremgår det, at klageren "kan mærke, at de seneste år, har hun fået det værre med større træthed og smerter, selvom hun får behandlinger jævnligt Hun arbejder nu 16 timer om ugen, men det er lige i overkanten. Hun vil høre hvilke muligheder hun har, for at blive fastholdt på sin arbejdsplads. Jeg oplyser, at da hun er på gammel ordning og hendes A-giver får 2/3 del tilskudt, betaler han reelt kun for 12,5 time om ugen".

Af forsikringsbetingelsernes punkt C, § 1, stk. 5 fremgår det, at "en ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede – efter PFA Pensions skøn – ikke længere er i stand til at tjene mere end en tredjedel respektive halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse".

Nævnet finder efter en samlet vurdering, at klageren ikke har bevist, at hendes generelle erhvervsevne af helbredsmæssige årsager er nedsat i dækningsberettigende grad, og at hun med de rette skånebehov ikke vil være i stand til at arbejde og tjene mere end halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren i 2008 fik en piskesmældslæsion, og at hun som følge heraf har skånehensyn i form af nedsat arbejdstid. Hun skal endvidere undgå fysisk belastende arbejde og stressende arbejdssituationer.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren i 2011 blev ansat i et fleksjob med en ugentligt arbejdstid på 20 timer, at nævnet i 2012 fandt, at klageren ikke havde dokumentet et erhvervsevnetab på mindst 50 %, og at klageren efter nævnets opfattelse ikke har fremlagt lægeligt dokumentation for, at der har været en helbredsmæssig forværring, som kan begrunde, at hendes arbejdstid er blevet nedsat til 12 timer om ugen.

Ankenævnet for Forsikring

19.

95701

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af klagerens kommunale journal, at ændringen af timeantallet for klagerens fleksjobordning alene skete på baggrund af klagerens egen beskrivelse af hendes funktionsniveau og dermed uden, at der blev foretaget en reel vurdering af, om timetallet på 12 timer om ugen er retvisende for klagerens faktiske erhvervsevne.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at klageren kun har været i ét jobafklaringsforløb, og at det ikke er nærmere undersøgt, om hun ville kunne arbejde flere timer i et andet job inden for sit fag eller i beslægtede fag med relevante arbejdsopgaver og varetagelse af relevante skånehensyn.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at hendes effektive arbejdstid var 16,3 timer, og at hun i en lang periode arbejdede over evne – kan ikke føre til andet resultat.

Nævnet har ved sin afgørelse herefter ikke haft anledning til at vurdere, om klagerens indtjening i flexjobbet herudover er for høj til, at hun kan opnå ret til helbredsbedingede ydelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen